

havns Amts 2den Valgkreds holdt det paa. Vi maa afvente de senere Overvejelser, baade her og der, og skulde vi virkelig komme til at staa overfor et Forslag om Tvangsforholdsregler, saa er Tiden inde til at tage Stilling dertil.

Det næste Spørgsmaal, jeg skal standse ved, er den gamle Konto, som hedder „Til Fremme af Spadekultur“. Jeg skal erkende, at den er, i det mindste hvad Teksten angaar, forældet, og den vil sikkert ikke oftere komme frem i den Form paa nogen Finanslov. Men mod selve Anvendelsen af de 3,000 Kr. er der egentlig ikke gjort nogen Indvending. Jeg skal ganske kort oplyse, hvad Pengene gaa til. Jydsk Hedeselskab faar til Foredrag og Havemøder — det kommer jo noget i Nærheden af Spadekultur — 1,500 Kr., altsaa Halvdelen. Jydsk Husmandsføreling faar 600 Kr., Lærer Mathisen, Ølstykke, 500 Kr., og Lærer Knudsen, Landsgrav, 400 Kr. Disse Mænds Virksomhed og deres Interesse for og Fortjeneste af Spadekulturen og det mindre Husmandsbrug er vel tilstrækkeligt erkendt her.

Om det Samraad, som Tilsynsvirksomheden overfor det danske Hedeselskab har været Genstand for, er der ikke talt meget. Jeg oplyste under Samraadet i Finansudvalget — jeg husker ikke, om det var før eller efter, at Udvalget havde modtaget Beretningen om Tilsynsvirksomhed —, at Tilsynet er fordelt mellem Skovrider Fabricius, Plantør Fritz og Ingeniør Krarup. Skovrider Fabricius udøver det almindelige Tilsyn med Skovene, Plantør Fritz tager sig af Sygdomme i Plantagerne, og Ingeniør Krarup har Opmærksomheden henvendt paa de rent kulturtekniske Ting som Vandafledning o. s. v.

Med Hensyn til „Hedebruget“ ville ærede Medlemmer maaske — jeg tør ikke forudsætte det med Sikkerhed — erindre, at jeg lige fra denne Sags første Fremkomst og stadig siden — det er ikke nogen lang Tid — har tilkendegivet en meget levende Interesse for dette Spørgsmaal, og denne Interesse er fremdeles usvækket, men det hindrer ikke, at jeg kan erkende, at der er Anledning til at følge Sagen med Opmærksomhed, at den ikke løber ud paa Sidelinier, saaledes at den ikke fyldestgør det, som var Forventningen baade fra min og fra andres Side. Nu hørte vi nylig det ærede Medlem fra Kellersup (Jensen-Knudstrup) tale om denne Sag, og det gør, at jeg for mit Vedkommende kan ganske og aldeles henholde mig til, hvad det ærede Medlem udtalte. Jeg skal derfor ikke

dvæle mere ved det; ellers vilde jeg have udtalt mig noget i samme Retning som det ærede Medlem, men jeg finder ikke Anledning til med andre Ord at sige ganske det samme som han. Jeg er ganske og aldeles enig i de Betragtninger, som det ærede Medlem gjorde gældende. Jeg sagde ved Samraadet i Finansudvalget, at jeg ønskede meget, at man vilde lade Bevillingen være urørt i Aar, og jeg glæder mig over, at det er sket. Saa kunne vi næste Vinter — for saa vidt vi ere med dertil — tales ved om Sagens videre Fortsættelse, enten uændret i den Gænge, hvori den nu er, eller retledet, om Retledning maatte vise sig nødvendig.

Under Nr. 62 i Betænkningen angaaende Veterinær- og Landbohøjskolen er der noteret et Samraad om Kontrol med Skovenes Kultur. Ved Samraadsrådet i Finansudvalget fik jeg ikke meget Udbytte af dette Samraads Notat, men vi hørte nu, at Samraadet egentlig er noteret i Betænkningen for at give det ærede Medlem for Skanderborg Amts 5te Valgkreds (Jacob Christensen) Lejlighed til at præcisere sine Ønsker og Forventninger ved anden Behandling, som han gjorde det ved første Behandling, og det er sket, det ærede Medlem har fremført disse Tanker og Ønsker noget udførligere og mere koncist præciseret her ved anden Behandling end ved første. Jeg kan ganske henholde mig til, hvad jeg bemærkede ved første Behandling, og skal ikke knytte yderligere Udtalelser dertil.

Dernæst er der et Samraad om fysiologisk Assistance ved Planlæggelse af Forsøg og til Bearbejdelse af Forsøgsmaterialet. Der blev sagt af den ærede Ordfører (P. T. Nielsen) — og det blev stærkt understreget af det ærede Medlem fra Sæby (Anders Nielsen) i Dag —, at Forsøgslaboratoriet ikke nyder den Anseelse, som det nød i Fjords Tid. Det er vel nok ubestrideligt, men det behøver jo ikke i og for sig at være nogen Skam, der behøver ikke at være noget i og for sig nedsettende for Laboratoriet deri. Fjord var nu en Gang Fjord, som Dalgas var Dalgas, og det er ikke givet enhver at holde Institutionen paa den Højde og i den Anerkendelse, hvori den var i de Dage, saa meget mere som de Opgaver, der da laa for, efter deres Beskaffenhed maaske ogsaa lettere løstes og løstes saadan, at Resultatet umiddelbart erkendtes og anerkendtes af dem, som var interesserede deri, medens dette ikke er saa ganske lige til overfor de Opgaver, der stilles Laboratoriet nu om Dage.